

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. május 5.*

„Előzetes döntéshozatal – Környezet – 2000/60/EK irányelv – Az Európai Unió fellépésének keretei a vízpolitika terén – A 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja – A felszíni vizekre vonatkozó környezetvédelmi célkitűzések – A tagállamok arra vonatkozó kötelezettsége, hogy ne engedélyezzenek olyan programot vagy projektet, amely felszíni víztest állapotromlását okozhatja – Valamely felszíni víztest állapota »romlásának« fogalma – A 4. cikk (6) és (7) bekezdése – Az állapotromlás tilalmától való eltérések – Feltételek – Valamely víztest állapotára kifejtett, hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatásokkal járó program vagy projekt”

A C-525/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2020. október 19-én érkezett, 2020. október 14-i határozatával terjesztett elő

az **Association France Nature Environnement**

és

a **Premier ministre**,

a **Ministre de la Transition écologique et solidaire**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, J. Passer (előadó), F. Biltgen, N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2021. október 28-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az association France Nature Environnement képviselőjében B. Hogommat,

* Az eljárás nyelve: francia.

- a francia kormány képviselőjében T. Stehelin, W. Zemanita és E. Toutain, meghatalmazotti minőségben,
 - a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Vlácil és L. Dvořáková, meghatalmazotti minőségben,
 - a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és M. A. M. de Ree, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében C. Valero és O. Beynet, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2022. január 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2000. L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.) 4. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az egyrészről az association France Nature Environnement, valamint másrészt a Premier ministre (miniszterelnök, Franciaország) és a ministre de la Transition écologique et solidaire (az ökológiai és szolidáris átmenetért felelős miniszter, Franciaország) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya egy olyan rendelet jogszerűsége, amely a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervekre és a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási tervekre vonatkozik.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2000/60 irányelv (11), (25) és (32) preambulumbekkezdése értelmében:
 - (11) A Szerződés 174. cikke szerint, a Közösség környezetpolitikájának hozzá kell járulnia a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására irányuló célkitűzések követéséhez, valamint a természeti erőforrások körültekintő és észszerű használatához; e politikának az elővigyázatosság, a megelőzés és a szennyező fizet elvén kell alapulnia és azon az elven, hogy a környezeti károkat elsődlegesen a szennyező forrásnál kell orvosolni.
- [...]
- (25) A vizek állapotának leírására minőségi, és, ahol az környezetvédelmi szempontból lényeges, mennyiségi szempontból közös fogalmakat kell meghatározni. Környezeti célkitűzéseket kell meghatározni annak biztosítására, hogy a Közösségben mindenütt elérhető legyen a felszíni és a felszín alatti vizek jó állapota, és hogy a vizek állapotának romlása közösségi szinten megelőzhető legyen.

(26) A tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy legalább a jó vízminőségi állapotot, mint célkitűzést elérjék a meglévő közösségi előírásokat figyelembe vevő, integrált intézkedési programok szerint szükséges intézkedések meghatározásával és végrehajtásával. Ahol a jó vízminőségi állapot már biztosított, ott azt fenn kell tartani. A felszín alatti vizekre a jó állapot követelményén túlmenően, bármely szennyező anyag koncentrációjának bármilyen jelentős és tartós növekedését ki kell mutatni, és meg kell fordítani.

[...]

(32) Különleges körülmények között indokolt lehet, hogy felmentést adjanak a további romlás megelőzésének vagy a jó állapot elérésének követelménye alól, ha ez előre nem látható vagy kivételes körülmények, különösen árvizek és aszályok következménye, vagy olyan, a felszíni víztest fizikai jellemzői megváltozásának, vagy felszín alatti víztestek szintjének módosulásának a következménye, amelyet magasabb rendű közérdek indokolt, feltéve hogy minden lehetséges lépést megtesznek a víztest állapotát érő kedvezőtlen hatások csökkentésére.”

4 Ezen irányelv „Cél” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelvnek az a célja, hogy keretet adjon a szárazföldi felszíni vizek, az átmeneti vizek, a parti tengervizek és a felszín alatti vizek védelmének, amely:

a) megakadályozza a vízi ökoszisztémák, és – tekintettel azok vízszükségletére – a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémák és vizes területek további romlását, védi és javítja azok állapotát;

[...]”

5 Az említett irányelv „Fogalom meghatározások” című 2. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »Felszíni víz«: a szárazföldi vizek, kivéve a felszín alatti vizet; az átmeneti vizek és a parti tengervizek, kivéve a kémiai állapot szempontját, amely szerint a felségvizek is ide tartoznak.

[...]

10. »Felszíni víztest«: a felszíni víznek olyan különálló és jelentős eleme, mint például egy tó, egy tározó, egy vízfolyás, folyó vagy csatorna, egy vízfolyás, folyó vagy csatorna része, átmeneti víz vagy parti tengervíz egy szakasza.

[...]

17. »A felszíni víz állapota«: egy felszíni víztest állapotával kapcsolatos általános kifejezés, amely állapotot a víz ökológiai és kémiai állapota közül a rosszabb határoz meg.

18. »A felszíni víz jó állapota«: az a felszíni víztest által elért állapot, amikor annak mind ökológiai, mind kémiai állapota legalább »jó«.

[...]”

- 6 Ugyanezen irányelv „Környezeti célkitűzések” című 4. cikkének (1) és (6)–(8) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben előírt intézkedési programok átültetésére az alábbiak vonatkoznak:

a) a felszíni vizek

- i. a tagállamok a (6) és (7) bekezdésre is figyelemmel, a (8) bekezdés sérelme nélkül végrehajtják a szükséges intézkedéseket, hogy megakadályozzák az összes felszíni víztest állapotának romlását;
- ii. a tagállamok védik, javítják, és helyreállítják az összes felszíni víztestet, figyelemmel a mesterséges és jelentősen módosított víztestekre vonatkozó iii. pont rendelkezéseire is, azzal a céllal, hogy legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül elérjék a jó állapotot, az V. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően, figyelemmel a (4) bekezdés szerinti hosszabbításokra, és az (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül;
- iii. a tagállamok védik, javítják, és helyreállítják az összes felszíni víztestet, figyelemmel a mesterséges és jelentősen módosított víztestekre vonatkozó iii. pont rendelkezéseire is, azzal a céllal, hogy legkésőbb az ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül elérjék a jó állapotot, az V. mellékletben foglalt előírásoknak megfelelően, figyelemmel a (4) bekezdés szerinti hosszabbításokra, és az (5), (6) és (7) bekezdés alkalmazására is, a (8) bekezdés sérelme nélkül;

[...]

(6) A víztestek állapotának időszakos leromlása nem jelenti ezen irányelv megszegését, ha ez természetes ok vagy *vis maior* következménye, amelyek kivételesek és ésszerűen előre nem láthatóak, főként a szélsőséges árvizek és a hosszú idejű aszályok, vagy az ésszerűen előre nem látható balesetektől származó körülmények eredménye, amikor az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) minden megvalósítható lépést megtesznek az állapot további romlásának megelőzésére és azért, hogy ne veszélyeztessék ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósulását más víztestekben, amelyekre e körülmények nincsenek hatással;
- b) a feltételek, amelyek esetén a körülmények kivételesnek és előre nem láthatónak nyilváníthatók, beleértve a megfelelő indikátorok elfogadását is, a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben rögzítve vannak;
- c) az ilyen kivételes körülmények között szükséges intézkedések szerepelnek az intézkedési programban, és nem veszélyeztetik a víztest minőségének helyreállítását a körülmények megszűnése után;
- d) a kivételes vagy előre nem látható körülmények hatásait évente számba veszik, és a (4) bekezdés a) pontjában kifejtett okokat is figyelembe véve, minden lehetséges intézkedést megtesznek, hogy a víztest állapota a gyakorlatilag lehetséges legrövidebb időn belül visszaálljon az említett körülmények hatása előtti állapotra;

e) a körülmények hatásainak, és az a) és d) pontoknak megfelelően megtett vagy megteendő ilyen intézkedéseknek az összefoglalását beépítik a vízgyűjtő-gazdálkodási terv következő korszerűsítésébe.

(7) A tagállamok nem szegik meg ezt az irányelvet, ha:

- az eredménytelenség a felszín alatti víz jó állapotának, egy felszíni vagy felszín alatti víztest jó ökológiai állapotának, vagy adott esetben, jó ökológiai potenciáljának elérésében, vagy állapotromlásának megelőzésében [helyesen: a felszín alatti víz jó állapota, egy felszíni vagy felszín alatti víztest jó ökológiai állapota, vagy adott esetben jó ökológiai potenciálja elérésének vagy állapotromlása megelőzésének megghiúsulása], egy felszíni víztest fizikai jellemzőinek újabb keletű módosulásának vagy a felszín alatti víztestek szintjében beállt változásoknak a következménye, vagy
- új, fenntartható emberi fejlesztési tevékenység következménye az eredménytelenség annak megakadályozásában, hogy egy felszíni víztest kiváló állapota jó állapotúvá romoljon [helyesen: a felszíni víztest kiváló állapota jó állapotúvá romlása megelőzésének megghiúsulása új, fenntartható emberi fejlesztési tevékenység következménye],

és az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) minden lehetséges lépést megtesznek a víztest állapotára gyakorolt ártalmas hatás mérséklésére;
- b) e változtatások okait a 13. cikkben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási terv részletesen tartalmazza [helyesen: e változtatások vagy módosítások okait a 13. cikkben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási terv tartalmazza és indokolja], és a célkitűzéseket hatévente felülvizsgálják;
- c) e változtatások vagy módosítások oka elsőrendű közérdek és/vagy ha a hasznokat, amelyek a környezet és a társadalom számára az (1) bekezdésben meghatározott célokból fakadnak, felülmúlják e változások hasznai az emberi egészség, az emberi biztonság megtartása vagy a fenntartható fejlődés tekintetében [helyesen: és/vagy a környezet és a társadalom számára az (1) bekezdésben meghatározott célok eléréséhez kapcsolódó hasznokat felülmúlják az új változásokból vagy módosításokból eredő, az emberi egészség, az emberi biztonság megőrzése vagy a fenntartható fejlődés tekintetében fennálló hasznok];
- d) a víztest megváltoztatásával vagy módosításával szolgált hasznos célkitűzések [helyesen: a víztest e megváltoztatásával vagy módosításával kitűzött hasznos célok] a műszaki megvalósíthatóság vagy az aránytalan költségek miatt nem érhetők el más olyan módon, ami a környezet számára jóval előnyösebb.

(8) A (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdések alkalmazása során a tagállam biztosítja, hogy az alkalmazás nem zárja ki vagy veszélyezteti állandó jelleggel az ezen irányelvben foglalt célkitűzések teljesítését az ugyanazon a vízgyűjtő területen belüli más víztestek esetén, és összhangban van az egyéb közösségi környezeti joganyaggal.

[...]

- 7 A 2000/60 irányelvnek „A vízgyűjtő kerület jellemzői, az emberi tevékenység környezeti hatásainak vizsgálata és a vízhasználat gazdasági elemzése” című 5. cikke a következőket írja elő:

„(1) Minden tagállam biztosítja, hogy minden vízgyűjtő kerületre vagy egy nemzetközi vízgyűjtő kerületnek az országa területén belüli részére elvégzi:

- a vízgyűjtő kerület jellemzőinek elemzéseit,
- az emberi tevékenységnek a felszíni és a felszín alatti vizek állapotára gyakorolt hatásának vizsgálatát, és
- a vízhasználatok gazdasági elemzését

a II. és III. mellékletben felsorolt műszaki előírások szerint, és, hogy azt legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő négy éven belül befejezik.

(2) Az (1) bekezdésben említett elemzéseket és vizsgálatokat legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 13 éven belül, és azt követően hatévente, felülvizsgálják, és ha szükséges korszerűsítik.”

- 8 Ezen irányelvnek „A felszíni és felszín alatti vizek és a védett területek állapotának megfigyelése” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok gondoskodnak a vizek állapotának megfigyeléséhez programok kidolgozásáról azért, hogy a vizek állapota minden egyes vízgyűjtő kerületben összehangolt és átfogó módon áttekinthető legyen:

- felszíni vizek esetén az ilyen programok kiterjednek:
 - i. a víztérfogatra és a vízszintre vagy vízhozamra olyan mértékben, amennyire azt a kémiai állapot és az ökológiai potenciál indokolja; és
 - ii. az ökológiai és a kémiai állapotra, és az ökológiai potenciálra,

[...]

(2) Ezek a programok legkésőbb hat évvel ezen irányelv hatálybalépését követően legyenek alkalmazhatóak, kivéve ha a vonatkozó joganyag másként rendelkezik. Az ilyen megfigyelés összhangban lesz az V. mellékletnek megfelelő követelményekkel.

[...]”

- 9 Az említett irányelv „Intézkedési program” című 11. cikke értelmében:

„(1) Minden tagállam biztosítja intézkedési program kialakítását valamennyi vízgyűjtő kerületre, vagy a nemzetközi vízgyűjtő kerület országának területére eső részére a 4. cikkben megállapított célkitűzések elérése érdekében, figyelembe véve az 5. cikk által megkívánt elemzések eredményeit. Ezek az intézkedési programok hivatkozhatnak olyan nemzeti szinten elfogadott jogszabályokból következő intézkedésekre, amelyek a tagállam egész területére vonatkoznak.

Adott esetben a tagállam elfogadhat az összes vízgyűjtő kerületre, illetve a nemzetközi vízgyűjtő kerületek országa területére jutó hányadára alkalmazható intézkedéseket.

[...]

(8) Az intézkedési programokat felülvizsgálják, és szükség esetén korszerűsítik legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 15 éven belül, és azt követően hatévente. Az új és a felülvizsgált program alapján meghatározott bármely felülvizsgált intézkedést át kell ültetni a gyakorlatba, az elfogadását követő három éven belül.”

- 10 Ugyanezen irányelv „Vízgyűjtő-gazdálkodási tervek” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden, teljes egészében a területükön fekvő vízgyűjtő kerületre vízgyűjtő-gazdálkodási terv készüljön.

[...]

(4) A vízgyűjtő-gazdálkodási terv a VII. mellékletben részletezett információkat tartalmazza.

[...]

(6) A vízgyűjtő-gazdálkodási terveket legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő kilenc évvel közzéteszik.

(7) A vízgyűjtő-gazdálkodási terveket legkésőbb ezen irányelv hatálybalépését követő 15 évvel, majd ezután hatévente felülvizsgálják, és korszerűsítik.”

- 11 A 2000/60 irányelv V. mellékletének 1.3. és 1.3.4. pontja szerint:

„1.3 A felszíni vizek ökológiai és kémiai állapotának megfigyelése (monitoring)

A felszíni vizek megfigyelő (monitoring) hálózatát a 8. cikk kívánalmainak megfelelően alakítják ki. A megfigyelő hálózatot úgy tervezik meg, hogy összehangolt és átfogó képet adjon az ökológiai és kémiai állapotról minden vízgyűjtőn, és lehetővé tegye a víztestek osztályozását az 1.2. szakasz normatív meghatározásaival megegyezően öt osztályba. A tagállamok biztosítják a felszíni vizek monitoringhálózatát bemutató térképet vagy térképeket, amelyeket felvesznek a vízgyűjtő-gazdálkodási tervbe.

[...]

1.3.4. A megfigyelés gyakorisága

A feltáró megfigyelés ideje alatt a fizikai-kémiai minőségi elemekre jellemző paraméterek megfigyelési gyakoriságára az alább megadottakat kell betartani, kivéve ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján nagyobb időközök lennének indokoltak. A biológiai vagy a hidromorfológiai minőségi elemekre a megfigyelést legalább egyszer kell elvégezni a feltáró megfigyelés időszakában.

Az operatív megfigyelés esetén valamennyi paraméter megfigyelési gyakoriságát a tagállam határozza meg úgy, hogy az elegendő adatot nyújtson a vonatkozó minőségi elem állapotának megbízható értékeléséhez. Általában a megfigyelésnek olyan időközönként kell történnie, amelyek nem haladják meg az alábbi táblázatban szereplő időszakokat, kivéve ha a műszaki ismeretek és a szakértői vélemények alapján nagyobb időközök lennének indokoltak.

A gyakoriságokat úgy választják meg, hogy elérhető legyen a megbízhatóság és a pontosság elfogadható foka. Az alkalmazott megfigyelőrendszer által elérhető megbízhatóság és pontosság fokára vonatkozó becsléseket feltüntetik a vízgyűjtő-gazdálkodási tervben.

Olyan megfigyelési gyakoriságokat választanak meg, amelyek figyelembe veszik mind a természetes, mind az antropogén viszonyoktól befolyásolt paraméterek változékonyságát. A megfigyelés időpontjait úgy választják meg, hogy a szezonális változásoknak az eredményekre gyakorolt hatása minimálissá tehető legyen, és így biztosított legyen, hogy az eredmények által tükrözött, a víztestben bekövetkezett változások, az antropogén terhelések következményeként bekövetkező változásoknak legyenek tekinthetők. E cél elérése érdekében, ahol szükséges, ugyan[an]nak az évnek a különböző évszakaiban kiegészítő megfigyeléseket végeznek.

Minőségi elem	Folyók	Tavak	Átmeneti	Parti
Biológiai				
Fitoplankton	6 hónap	6 hónap	6 hónap	6 hónap
Más vízi flóra	3 év	3 év	3 év	3 év
Makroszkopikus gerinctelenek	3 év	3 év	3 év	3 év
Halak	3 év	3 év	3 év	
Hidromorfológiai elemek				
Folytonosság	6 év			
Hidrológia	folyamatos	1 hónap		
Morfológia	6 év	6 év	6 év	6 év
Fizikai-kémiai elemek				
Hőmérsékleti viszonyok	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Oxigénellátottság	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Sótartalom	3 hónap	3 hónap	3 hónap	
Tápanyagállapot	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Savasodási állapot	3 hónap	3 hónap		
Egyéb szennyező anyagok	3 hónap	3 hónap	3 hónap	3 hónap
Elsődleges szennyező anyagok	1 hónap	1 hónap	1 hónap	1 hónap

[...]

12 A 2000/60 irányelv „Vízgyűjtő-gazdálkodási tervek” című VII. melléklete értelmében:

„A. A vízgyűjtő-gazdálkodási tervek a következő elemeket tartalmazzák:

[...]

5. a felszín alatti és felszíni vizekre és a védett területekre vonatkozó 4. cikk szerinti környezeti célkitűzések listája, ideértve különösen azoknak az eseteknek az azonosítását, amelyeknél igénybe vették a 4. cikk (4), (5), (6) és (7) bekezdését, és az e cikk által megkívánt vonatkozó információk;

[...]”

A francia jog

13 A code de l'environnement (környezetvédelmi törvénykönyv) L. 212-1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„[...]”

III. – Minden vízgyűjtő vagy vízgyűjtők csoportja rendelkezik egy vagy több vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervvel, amely meghatározza a jelen cikk IV. pontjában említett célkitűzéseket [...]

IV. A vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervekben meghatározott vízminőségi és -mennyiségi célkitűzések a következőknek felelnek meg:

1 °Felszíni vizek esetében, a mesterséges vagy emberi tevékenység által jelentősen módosított víztestek kivételével, a jó ökológiai és kémiai állapotnak;

2° A mesterséges vagy az emberi tevékenység által jelentősen módosított víztestek esetében a jó ökológiai potenciálnak és a jó kémiai állapotnak;

[...]

4° A vízminőségromlás megelőzésének;

[...]

VII. – A vizek fizikai jellemzőiben bekövetkező változás vagy új emberi tevékenységek folytatása a XIII. pontban előírt rendelet által meghatározott feltételek mellett igazolhat a IV. pont 1–4. alpontjában említett célkitűzések tiszteletben tartásától való, indokolt eltéréseket.

[...]

XI. – A vízügyi programoknak és közigazgatási határozatoknak a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervek rendelkezéseivel összeegyeztethetőnek kell lenniük, vagy azokat e főtervek rendelkezéseivel összeegyeztethetővé kell tenni.

[...]

XIII. – A jelen cikk alkalmazási feltételeit a Conseil d'État [államtanács] rendelete határozza meg.”

- 14 A décret n° 2018-847 du 4 octobre 2018 relatif aux schémas directeurs d'aménagement et de gestion des eaux et schémas d'aménagement et de gestion des eaux-val (a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervekről és a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási tervekről szóló, 2018. október 4-i 2018–847. sz. rendelet) módosított környezetvédelmi törvénykönyv (JORF, 2018. október 6., 11. sz. szöveg) R. 212-13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az L. 212-1. cikk IV. pontja 4. alpontjának alkalmazásában a vízminőségromlás megelőzése annak biztosításában áll, hogy:

- a felszíni vizek ökológiai állapotát és ökológiai potenciálját illetően az ezen állapotot vagy potenciált jellemző minőségi elemek egyike sem legyen olyan állapotban, amely az azt korábban jellemzőnél alacsonyabb osztálynak felel meg;
- a felszíni vizek kémiai állapotát illetően a szennyező anyagok koncentrációja ne lépje túl a környezetminőségi előírásokat, ha azokat korábban nem lépték túl;

[...]

Az L. 212-1. cikk XI. pontjában említett programoknak és közigazgatási határozatoknak az ugyanezen cikk IV. pontjának 4. alpontjában említett, a vízminőségromlás megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségére vonatkozó értékelés során figyelembe kell venni az elkerülő és csökkentési intézkedéseket, és nem vehetők figyelembe a hosszú távú következmények nélküli, rövid távú ideiglenes hatások.”

- 15 A környezetvédelmi törvénykönyv R. 212-16. cikke értelmében:

„[...]

I bis. A víz fizikai jellemzőit megváltoztató, vagy új emberi tevékenységgel járó projekt esetében az L. 212-1. cikk VII. pontjában előírt eltérések csak akkor engedélyezhetők, ha a következő feltételek közül valamennyi teljesül:

1° Minden gyakorlati intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a projektnek az érintett víztest állapotára gyakorolt kedvezőtlen hatását csökkentsék;

2° A víztest módosítását vagy megváltoztatását jelentős közérdek indokolja, vagy a projekttől várt, az emberi egészség, az emberi biztonság fenntartása vagy a fenntartható fejlesztés tekintetében jelentkező előnyök jelentősebbek, mint a környezet és a társadalom tekintetében jelentkező azon előnyök, amelyek az L. 212-1. cikk IV. pontjában meghatározott célkitűzések megvalósításához kapcsolódnak;

3° A projekt által követett hasznos célkitűzések műszaki megvalósíthatóság vagy aránytalan költségek miatt nem érhetők el más, a környezet számára jóval előnyösebb eszközzel.

A vízgyűjtőért felelős koordináló tisztviselő összeállítja azon projekteknek az L. 212-1. cikk VII. pontjában előírt listáját, amelyek megfelelnek vagy megfelelhetnek e feltételeknek.

A víztestek e feltételek melletti módosításának vagy megváltoztatásának okait a vízügyi fejlesztési és gazdálkodási főtervben annak naprakésszé tétele során kifejezetten fel kell tüntetni és indokolni kell.

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 Az association France Nature Environnement egy keresetlevéllel és egy további beadvánnyal, amelyeket 2019. április 1-jén, illetve 2020. szeptember 22-én vettek nyilvántartásba, keresetet indított a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) előtt a 2018–847. sz. rendelet azon részében történő megsemmisítése iránt, amelyben az azt írja elő, hogy a környezetvédelmi törvénykönyv R. 212-13. cikke a végén kiegészül egy bekezdéssel, amelynek értelmében a vízügyi területén elfogadott programoknak és közigazgatási határozatoknak a vízminőségromlás megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségére vonatkozó értékelés során „nem vehetők figyelembe a hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatások”, valamint azon hallgatóságos határozat megsemmisítése iránt, amellyel a miniszterelnök megtagadta, hogy helyt adjon az association France Nature Environnement által e rendelkezés visszavonása iránt előterjesztett kérelemnek.
- 17 Keresetének alátámasztása érdekében ezen egyesület arra hivatkozott, hogy az említett rendelkezés sérti a 2000/60 irányelvet, és különösen annak 4. cikkének (1) bekezdését, amely tiltja a víztestek állapotának bármilyen – akár ideiglenes, akár hosszú távú – romlását.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Bíróság a 2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítéletében (C-461/13, EU:C:2015:433) többek között megállapította, hogy a 2000/60 irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i–iii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok – az említett cikk (6) és (7) bekezdésében előírt eltérésekre is figyelemmel – kötelesek megtagadni valamely egyedi projekt engedélyezését, ha az az ezen irányelvben előírt időpontban valamely felszíni víztest állapotának romlását okozhatja, vagy valamely felszíni víztest esetében veszélyezteti a jó állapot vagy a jó ökológiai potenciál és jó kémiai állapot elérését.
- 19 Az ökológiai és szolidáris átmenetért felelős miniszter e bíróság előtt azzal érvel, hogy az alapügyben vitatott rendelkezés nem a 2000/60 irányelv 4. cikkének (6) bekezdésében előírt eltérés hatálya alá tartozik, amelynek természetes okok vagy *vis maior* miatt felmerülő körülményekből kell következnie, hanem az e cikk (7) bekezdésében foglalt eltérés hatálya alá, amely az említett irányelv megsértése köréből kizárja a víztest állapotának az új, fenntartható emberi fejlesztési tevékenységből eredő romlását, amennyiben az e bekezdésben említett négy feltétel együttesen teljesül. Az említett miniszter e tekintetben benyújtotta „A környezeti célkitűzésektől való, a 4. cikk (7) bekezdése szerinti eltérésekről” szóló 36. sz. útmutatót, amelyet az érintett tagállami hatóságok és az Európai Bizottság „A víz-keretirányelv és az árvízvédelmi irányelv végrehajtására irányuló közös stratégia” nevű folyamat keretében 2017 decemberében dolgozott ki, és amely szerint abban az esetben, ha az ilyen tevékenységek a víztest állapotára csupán hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatást gyakorolnak, azok engedélyezhetők anélkül, hogy az esetükben tiszteletben kellene tartani az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében említett feltételeket.

- 20 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a felperes egyesület által felhozott jogalapra adandó válasz tehát attól függ, hogy a felszíni vizek minősége romlásának megelőzésére irányuló céllal összefüggésben a közigazgatási hatóság figyelmen kívül hagyhatja-e az engedélyéhez kötött programok és projektek hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatásait, és ha igen, milyen feltételekkel és korlátozásokkal.
- 21 A Conseil d'État (államtanács, Franciaország) e körülmények között határozott úgy, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2000/60] irányelv 4. cikkét, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy valamely program vagy projekt engedélyezésekor figyelmen kívül hagyják azoknak a felszíni vizek állapotára kifejtett, hosszú távon következmények nélküli, rövid távú ideiglenes hatásait?
- 2) Igenlő válasz esetén melyek azok a feltételek, amelyeket e programoknak és projekteknek az irányelv 4. cikke, és különösen annak (6) és (7) bekezdése értelmében teljesíteniük kell?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság a két kérdésével, amelyeket együttesen kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy a 2000/60 irányelv 4. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy abban az esetben, ha valamely egyedi programnak vagy projektnek a vízminőség romlásának megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségét értékeli, figyelmen kívül hagyják a vízre gyakorolt, hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatásokat, és adott esetben milyen feltételekkel hagyhatják azokat figyelmen kívül.
- 23 A 2000/60 irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben előírt intézkedési programok átültetése során a tagállamok végrehajtják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az összes felszíni víztest állapotának romlását, e cikk (6) és (7) bekezdésének alkalmazására is figyelemmel, és e cikk (8) bekezdésének sérelme nélkül.
- 24 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy a 2000/60 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja nem csupán a vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés pusztá célkitűzéseit állapítja meg programszerű megfogalmazásban, hanem – az érintett víztest ökológiai állapotának meghatározását követően – az ezen irányelv által előírt eljárás minden egyes lépésében kötelező hatállyal rendelkezik. E rendelkezés tehát nem kizárólag elvi kötelezettségeket tartalmaz, hanem egyedi projekteket is érint (lásd ebben az értelemben: 2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet, C-461/13, EU:C:2015:433, 43. és 47. pont).
- 25 Így tehát – az eltérésre kapott engedély kivételével – a víztest bármiféle állapotromlását el kell kerülni, függetlenül a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekben és az intézkedési programokban előírt hosszabb távú tervezésektől. A felszíni víztestek állapotromlásának a megakadályozására vonatkozó kötelezettség a 2000/60 irányelv végrehajtásának minden egyes szakaszában kötelező marad, és a felszíni víztest valamennyi olyan típusára és állapotára alkalmazandó, amely esetében vízgyűjtő-gazdálkodási tervet kellett vagy kellett volna elfogadni. Az érintett tagállamnak következképpen meg kell tagadnia valamely projekt engedélyezését, ha ez utóbbi az adott víztest állapotának romlását okozhatja, vagy valamely felszíni víztest esetében veszélyeztetheti a

jó állapot elérését, kivéve ha meg kell állapítani, hogy az említett projekt az ezen irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében előírt eltérés körébe tartozik (2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet, C-461/13, EU:C:2015:433, 50. pont).

- 26 Ez azt jelenti, hogy a projekt engedélyezésére irányuló eljárás során – tehát a határozathozatal előtt – a hatáskörrel rendelkező hatóságok a 2000/60 irányelv 4. cikke értelmében kötelesek ellenőrizni, hogy ez a projekt olyan káros hatásokat gyakorolhat-e a vízre, amelyek ellentétesek a felszíni és felszín alatti víztestek állapotromlásának megelőzésére és azok állapotának javítására irányuló kötelezettségekkel (2020. május 28-i Land Nordrhein-Westfalen ítélet, C-535/18, EU:C:2020:391, 76. pont).
- 27 A felszíni víztest „állapotromlásának” fogalmát illetően, amelyet a 2000/60 irányelv nem határoz meg, a Bíróság pontosította, hogy úgy kell tekinteni, hogy valamely felszíni víztestnek az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében vett állapotromlása áll fenn, amint az ezen irányelv V. melléklete értelmében vett minőségi elemek legalább egyikének az állapota egy osztállyal romlik, még ha e romlás nem is jelenti az egészében vett felszíni víztest alacsonyabb osztályba való besorolását. Ha azonban az e melléklet értelmében vett érintett minőségi elem már a legalacsonyabb osztályban található, ezen elem bármely romlása a felszíni víztest állapotromlásának minősül (2016. május 4-i Bizottság kontra Ausztria ítélet, C-346/14, EU:C:2016:322, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A jelen ügyben az alapügyben vitatott nemzeti rendelkezés azt írja elő, hogy a felszíni víztestek állapotromlásának megelőzésére irányuló, a jelen ítélet 26. pontjában említett ellenőrzés keretében „nem vehetők figyelembe a hosszú távú következmények nélküli, rövid távú, ideiglenes hatások”.
- 29 Így magából e rendelkezés szövegéből, valamint az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az következik, hogy az említett rendelkezésnek többek között az a célja, hogy az olyan programot vagy projektet, amely csak ideiglenes hatást gyakorol valamely felszíni víztest állapotára, engedélyezni lehessen anélkül, hogy ebben az esetben meg kellene vizsgálni, hogy teljesülnek-e a 2000/60 irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében előírt és lényegében a környezetről szóló törvénykönyv R 212-16. cikkében átvett együttes feltételek.
- 30 E tekintetben az eljárásban beavatkozó félként részt vevő kormányok, valamint a Bizottság lényegében azt állítják, hogy a felszíni víztestre nézve hosszú távú következményekkel nem járó, rövid távú, ideiglenes hatások, még ha a jelen ítélet 27. pontjában kifejtett értelemben vett állapotromlást okoznak is, nem minősülnek szükségszerűen a 2000/60 irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja által tiltott állapotromlásnak, amint az többek között a jelen ítélet 19. pontjában említett útmutatóban foglalt okfejtésekből is kitűnik. Ebben az összefüggésben különösen arra az időszakosságra hivatkoznak, amelyet az emberi tevékenységnek a felszíni vizek állapotára gyakorolt hatásait érintő vizsgálat tekintetében ezen irányelv 5. cikke ír elő, és az intézkedési programok naprakésszé tétele vonatkozásában ezen irányelv 11. cikke, valamint azokra az ellenőrzési időközökre, amelyeket a víz állapotára vonatkozó, az említett irányelv 8. cikkében említett megfigyelési programokat érintően az irányelv V. mellékletének 1.3.4. pontjában foglalt táblázat határoz meg. Márpedig tiltott állapotromlás hiányában nem lehet szó az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdése értelmében vett eltérésről sem.
- 31 Ez az értelmezés azonban, amelyet többek között az említett útmutató közvetít, amellyel kapcsolatban a főtanácsnok az indítványának a 75. pontjában hangsúlyozta, hogy az nem rendelkezik jogilag kötelező erővel, nem következik a 2000/60 irányelv rendelkezéseiből, és annak

egyébiránt ellentmond ezen irányelv általános rendszere, valamint az ellentétes ezen irányelv céljaival is. Ugyanis, bár a felszíni víztestek állapotromlásának megelőzésére irányuló kötelezettség nem jelenti azt, hogy a tagállamok az egyedi programnak vagy projektnek a vízminőség romlásának megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségének az értékelésekor kötelesek lennének figyelembe venni a hosszú távú következményekkel nem járó, rövid távú, ideiglenes hatásokat, ha megállapításra kerül, hogy e hatások a jellegüknél fogva csupán csekély módon érintik a víztest állapotát, és így nem okozhatják annak állapotromlását, más a helyzet akkor, ha az kerül megállapításra, hogy az ilyen hatások a jelen ítélet 27. pontjában kifejtett értelemben vett állapotromlást okozhatnak, még ha az ideiglenes jellegű is.

- 32 Először is a 2000/60 irányelv 4. cikke (1) és (6) bekezdésének együttes értelmezéséből az következik, hogy a felszíni víztestek állapotromlásának megelőzésére vonatkozó kötelezettség magában foglalja az említett víztestek ideiglenes állapotromlásának megelőzésére irányuló kötelezettséget is. Az ugyanis, hogy ezen irányelv 4. cikkének (6) bekezdése eltérést ír elő az ilyen állapotromlás tekintetében, megerősíti, hogy az említett irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja arra kötelezi a tagállamokat, hogy az ilyen romlást is megelőzzék.
- 33 Meg kell továbbá állapítani, hogy a 2000/60 irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében az irányelv célja az, hogy olyan keretet adjon a szárazföldi felszíni vizek, az átmeneti vizek, a parti tengervizek és a felszín alatti vizek védelmének, amely megakadályozza a vízi ökoszisztémák, és – tekintettel azok vízszükségletére – a vízi ökoszisztémáktól közvetlenül függő szárazföldi ökoszisztémák és vizes területek további romlását, valamint védi és javítja azok állapotát. Ugyanígy ezen irányelv (32) preambulumbekzdése a vizek állapota tekintetében a „további romlás” megelőzésére vonatkozó „követelményre” utal.
- 34 A Bíróság ezenfelül megállapította, hogy a 2000/60 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése két különálló – bár jellegüknél fogva összekapcsolódó – célkitűzést ír elő. Egyrészt a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint a tagállamok végrehajtják a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozzák az összes felszíni víztest állapotának romlását (a romlás megakadályozására irányuló kötelezettség). Másrészt a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontja alapján a tagállamok védik, javítják és helyreállítják az összes felszíni víztestet azzal a céllal, hogy legkésőbb 2015 végéig elérjék a jó állapotot (javítási kötelezettség) (2020. május 28-i Land Nordrhein-Westfalen ítélet, C-535/18, EU:C:2020:391, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Így a víztestek állapotromlásának a megelőzésére vonatkozó kötelezettségnek az uniós jogalkotó önálló státuszt biztosított, és az nem csupán egy, a víztestek állapotának javítására vonatkozó kötelezettség szolgálatába állított eszköz (2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet, C-461/13, EU:C:2015:433, 49. pont).
- 36 Az állapotromlás megelőzésére irányuló kötelezettséget illetően a Bíróság egyébiránt hangsúlyozta, hogy – az eltérés engedélyezésére is figyelemmel – el kell kerülni a felszíni víztestek bármiféle állapotromlását (2016. május 4-i Bizottság kontra Ausztria ítélet, C-346/14, EU:C:2016:322, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Konkrétabban a Bíróság több alkalommal megállapította, hogy azon kritériumokkal kapcsolatban, amelyek lehetővé teszik valamely víztest állapotromlásának a megállapítását, a 2000/60 irányelv 4. cikkének szerkezetéből és különösen e cikk (6) és (7) bekezdéséből kitűnik, hogy valamely víztest – akár átmeneti – állapotromlása csak szigorú feltételek mellett engedélyezett, és így azon küszöbnek, amelyen túl valamely víztest állapotromlásának a megelőzésére vonatkozó

kötelezettség megsértését megállapítják, a lehető legalacsonyabbnak kell lennie (2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet, C-461/13, EU:C:2015:433, 67. pont; 2021. június 24-i Bizottság kontra Spanyolország [A Doñana természeti terület állapotromlása] ítélet, C-559/19, EU:C:2021:512, 48. pont).

- 38 Végezetül ebben a kontextusban emlékeztetni kell arra, hogy a 2000/60 irányelvet az EK 175. cikk (1) bekezdése (jelenleg az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdése) alapján fogadták el. E tekintetben ezen irányelv (11) preambulumbekkezdése emlékeztet arra, hogy amint azt az EK 174. cikk (jelenleg EUMSZ 191. cikk) megállapítja, az Unió környezetpolitikájának hozzá kell járulnia a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására irányuló célkitűzések követéséhez, valamint a természeti erőforrások körültekintő és észszerű használatához, és e politikának az elővigyázatosság és a megelőzés elvén kell alapulnia, valamint azon az elven, hogy a környezeti károkat elsődlegesen a szennyező forrásnál kell orvosolni.
- 39 Márpedig a 2000/60 irányelvnek mind az ily módon felidézett céljai és elvei, mind pedig azon fő célkitűzése, hogy az Unió összes felszíni vizének legalább a „jó állapotát” elérjék és fenntartsák, amint arra ezen irányelv (26) preambulumbekkezdése utal (lásd ebben az értelemben: 2015. július 1-jei Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland ítélet, C-461/13, EU:C:2015:433, 37. pont), azt az értelmezést erősítik meg, amely szerint – az említett irányelv 4. cikke (6) és (7) bekezdésének alkalmazására is figyelemmel, és (8) bekezdésének sérelme nélkül – a víztest mindenfajta – akár ideiglenes, átmeneti vagy rövid távú – állapotromlását meg kell előzni az ilyen állapotromlás eredményeképpen a környezet vagy az emberi egészség tekintetében esetlegesen bekövetkező káros hatások miatt.
- 40 Kétségtelen, hogy a gyakorlatban a 2000/60 irányelv V. mellékletének 1.3.4. pontjában előírt ellenőrzések időközreire tekintettel előfordulhat, hogy a felszíni vizek állapotának az ezen irányelv 8. cikkében megkövetelt megfigyelése keretében nem észlelhető a minőségi elemnek a jelen ítélet 27. pontjában felidézett értelmében vett, átmeneti romlása.
- 41 Amint azonban arra a főtanácsnok az indítványának az 51. pontjában rámutatott, az elemzés, a megfigyelés és az esetleges feltárás céljából végzett ilyen ellenőrzési időközök, amelyek az adott esettől függően egy hónaptól hat évig terjedhetnek, nem tekinthetők releváns szempontnak a felszíni víztest állapota esetleges romlásának a jelen ítélet 26. pontjában említett előzetes ellenőrzés keretében való értékelése szempontjából. Az olyan értelmezés elfogadása, amely szerint a felszíni víztestnek az ily módon előreláthatóan hónapokig vagy évekig tartó állapotromlása nem ellentétes az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében előírt, a állapotromlás megelőzésére irányuló kötelezettséggel, és az olyan projekt, amely ilyen állapotromlást idézhet elő, engedélyezhető anélkül, hogy az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében előírt feltételek teljesülnének, azaz engedélyezhető mindenfajta ellenőrzés nélkül, nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne a többek között a jelen ítélet 38. pontjában foglalt megállapításokkal.
- 42 Ugyanakkor a francia kormány érvelésével ellentétben az olyan értelmezés, amely szerint a felszíni víztest állapotromlásának a megelőzésére irányuló kötelezettség a hosszú távú következmények nélküli, rövid távú és ideiglenes állapotromlásra is vonatkozik, nem teszi inkoherenssé a 2000/60 irányelv 4. cikkeinek rendelkezéseit. Az ilyen projekt ugyanis, amely hosszú távú következmények nélküli, rövid távú és ideiglenes állapotromlást okozhat, főszabály szerint – ugyanúgy mint minden egyéb olyan projekt, amely felszíni víztest állapotromlását okozhatja – engedélyezhető ezen irányelv 4. cikkének (7) bekezdése alapján.

- 43 Ebben a kontextusban, például a francia kormány által említett, olyan projekteket érintően, amelyek a felszíni víztestek állapotának védelmére, vagy akár javítására irányulnak, mint az úgynevezett „renaturációs projektek”, többek között úgy tűnik, hogy az ilyen projektek *a priori* nyomós közérdeken alapulnak, vagy a környezet és a társadalom számára jelentkező, a 2000/60 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott célkitűzések megvalósításához kapcsolódó előnyök az ilyen projektek esetében kevésbé jelentősek azon előnyökhöz képest, amelyek az emberi egészség, az emberi biztonság megőrzése vagy a fenntartható fejlődés tekintetében keletkeznek, amint azt ezen irányelv 4. cikke (7) bekezdésének c) pontja megköveteli.
- 44 Ami a 2000/60 irányelv 4. cikke (7) bekezdésének b) pontjában előírt, azon feltételt illeti, amely szerint „e változtatások vagy módosítások okait a[z ezen irányelv] 13. cikk[é]ben megkívánt vízgyűjtő-gazdálkodási terv tartalmazza és indokolja”, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából (2016. május 4-i Bizottság kontra Ausztria ítélet, C-346/14, EU:C:2016:322, 66. és 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), valamint az említett irányelv VII. melléklete A. részének 5. pontjából az következik, hogy e feltétel teljesülnék tekinthető abban az esetben, ha az érintett projekt alapjául szolgáló indokokat az említett projekt engedélyezésének időpontjában csupán az azt engedélyező határozat tartalmazza.
- 45 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett két kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2000/60 irányelv 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy abban az esetben, ha valamely egyedi programnak vagy projektnek a vízminőség romlásának megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségét értékeli, figyelmen kívül hagyják a vízre gyakorolt, hosszú távú következmények nélküli, rövid távú és ideiglenes hatásokat, kivéve ha nyilvánvaló, hogy az ilyen hatások a jellegüknél fogva csupán csekély hatást gyakorolnak az érintett víztestek állapotára, és nem okozhatják annak az említett rendelkezés értelmében vett „romlását”. Amennyiben valamely program vagy projekt engedélyezésére irányuló eljárás keretében az illetékes nemzeti hatóságok azt állapítják meg, hogy a program vagy projekt ilyen romlást okozhat, e programot vagy projektet még az említett romlás ideiglenes jellege esetén is csak abban az esetben lehet engedélyezni, ha az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek.

A költségekről

- 46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy abban az esetben, ha valamely egyedi programnak vagy projektnek a vízminőség romlásának megelőzésére irányuló céllal való összeegyeztethetőségét értékeli, figyelmen kívül hagyják a vízre gyakorolt, hosszú távú következmények nélküli, rövid távú és ideiglenes hatásokat, kivéve ha nyilvánvaló, hogy az ilyen hatások a jellegüknél fogva csupán csekély hatást gyakorolnak az érintett víztestek állapotára, és nem okozhatják annak az említett rendelkezés értelmében vett „romlását”. Amennyiben valamely program vagy projekt engedélyezésére irányuló eljárás keretében az

illetékes nemzeti hatóságok azt állapítják meg, hogy a program vagy projekt ilyen romlást okozhat, e programot vagy projektet még az említett romlás ideiglenes jellege esetén is csak abban az esetben lehet engedélyezni, ha az említett irányelv 4. cikkének (7) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek.

Aláírások